

Soleiðis skal bóndagarðurin hjá Nólsoyar Páll síggja út, tá ið hann verður endurbyggdur á Biskupstøð í Klaksvík

Endurbyggja garð hjá Nólsoyar Páll

ÍTØKILIG ÆTLAN ER GJØRD UM AT ENDURBYGGJA
GAMLA GARÐIN HJÁ NÓLSOYAR PÁLL Í KLAKSVÍK

NÓLSOYAR PÁLL

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Hóskvøldið varð ein ætlan lögð fram um at endurbyggja bóndagarðin hjá Nólsoyar Páll í Klaksvík.

Nólsoyar Páll virkaði stóran part av sínum vaksna lívi í Klaksvík, og í umleið 1804 bygdi hann bóndagarð á Biskupstøð. Garðurin var bygdur eftir føroyskum byggisiði, men var alíkavæl øðrvísi enn aðrir føroyskir garðar.

Garðurin hjá Nólsoyar Páll var bygdur við fyra lonum kring eitt væl vart steinsett tún og stóð í 120 ár á Biskupstøð.

Nú er ætlanin at endurbyggja garðin eitt steinkast frá staðnum, har upprunaligi garðurin stóð.

– Garðurin skal byggjast á so trúligan hátt sum til ber, og samstundis skulu húsini gerast nýtilig til nútíðar-nýtslu, sigur Archibald Black, sum er høvuðsmaður í ætlanini.

Hetta verður gjørt fyri at varðveita minnið um Nólsoyar Páll, og eitt Nólsoyar Pálls savn fær innivist í hús-inum, sum harumframt verður nýtt til onnur serlig høvi.

Ætlan gjørd

Ein ítøkilig ætlan um byggingina av garðinum er gjørd. Í ætlanini er frágreiðing um gamla bóndagarðin, og

hvussu hann kann endurskapast nú á døgum. Skitsur og tekningar eru gjørdar, og eisini er eitt modell gjørt.

Kostnaðarmetingin sigur, at sjálv byggingini kostar góðar trýggjar milliónir krónur, men afturat tí kemur kostnaðurin at fáa lendi og gera tað byggiklárt.

Ætlanin er, at garðurin hjá Nólsoyar Páll skal brúkast til mentanartiltøk, móttøkur, smærri veitslur og annað.

Teir, sum eru við í Áhugafelag Nólsoyar Páll eru Archibald Black, Finnur Kjølbro, Liggjas í Bø og Anfinn Kallsberg.

So segði
hon...

– Eg spurdi, um eg kundi hjálpa við nøkrum,
men skiparin hugdi upp á mínar klønu armar
og segði: Nei, við hasum ørmunum kanst tú
einki gera – far tú bara og slappa av

Lisbeth Nebelong, danskur rithøvundur, sum í sínari
fyrirreiking at skriva bók fór til skips í Føroyum

KLUMMAN

Inna
Törnroos

»Hví hoppaði tú á sjógv?«

Svensku starvsfelagarnir vóru bilsnir dagin eftir, at filmurin av mínum sjóhoppi var lagdur út á Facebook. Eg greiddi frá tilnevningini og straffinum, um eg ikki hoppaði, men tey sóu líka bilsin út.

– Tað er ein dilla, royndi eg, men uttan at fáa tey at skilja tað.

Aftaná kom eg í tankar um eina klummu í ferðablaðnum Vagabond, har klummu-skrivarin heldur við, at oyggjabúgvar er nakrir løgnir sniglar. Hon tekur sum dømi íslendingar, sum eta rotnan háv, hava eitt savn við djórasnillum og Reykjavík, sum umhugsar at hava Mumindalin sum vinarbý.

Í Føroyum hevði hon sæð »Jesus« skrivað á fleiri støðum inni í tunli, vit hava høgan skatt á sliki og sodavatni, og so er tað gamla spruttlógin, sum helst ger tey flestu bilsin.

Og hvat so? siga tit kanska nú! Hetta er jú gerandiskostur í okkara litla samfelag. Men fyri ein journalist, ið ferðast um allan heim, eru siðvenjur í oyggjasamfeløgum ein perla at skriva um.

Vit eru jú so deiliga serlig. Og so finna vit uppá býtt og festlig ting, sum at hoppa á bláman á vetrartíð.

Eg bíðaði bara eftir, at onkur fór at rópa varsko og ávara móti sjóhoppinum, tí soleiðis er tað nú einaferð við øllum, sum er frammí. Eftir eina tíð skulu spurnartekin setast, og hetta er jú ikki púra ófarligt, um blóðtrýstið er høgt, ella um hoppað verður, har tað er ov grunt.

Orsøkin til, at starvsfelagarnir ikki skilja okkara »dillu«, trúgvi eg faktiskt er, at tey ongantíð hava hoyrt til ein bólk á sama hátt, sum føroyingar gera. Vit eru ein 50-60.000 persóna stórir bólkur, har tey flestu á onkran hátt hava samband við tey flestu. Tí kunnu dillur sum sjóhoppið vaksa seg so sterkar – og stuttligar – og tí eru okkara siðvenjur rættuliga serligar eisini.

Klummuskrivarin í Vagabond byrjaði sína klummu við, at dreymurin er at eiga eina egna oyggj. Paradís verður ofta lýst sum ein oyggj við pálmum og hvítum sandi.

Pálmir ella ikki – at verða ein partur av einari oyggj, haldi eg er heilt ókeypis.

